

idet det omfatter alle Sprængstoffer, som findes eller mulig maatte fremkomme i Fremtiden med Undtagelse af det almindelige Krudt. Som det er affattet, maa man jo antage, at den mindste Forandring i det almindelige Krudts Sammensætning vil gøre, at ogsaa dette kommer ind under Loven. Jeg tror nu ikke, at den Forandring er heldig. Skulde vi gaa til saadanne Lovbestemmelser som den, der foreslaas af Ministeren, maatte de efter min Overbevisning indskrænke sig til Dynamit og Stydebomuld. Men det er dog vist et Spørgsmaal, om det er aldeles nødvendigt at træffe saadanne Foranstaltninger, som her foreslaas. Motiverne gaa ganske vist ud fra, at det skal være, for at ukyndige og uforsigtige Personers Omgang med den Slags Stoffer ikke kunde frembyde nogen Fare for deres Omgivelser. Men vi have jo ikke mange Eksempler paa, at der er sket noget Ulykkestilfælde her hjemme ved Dynamit, foranlediget ved ukyndige og uforsigtige Personers Omgang dermed. Grunden hertil er jo aabenbart den, at disse Sprængstoffer ikke have Anvendelse i det almindelige Brug, saaledes som Krudt har. Derimod ser man jo tit og ofte, at der afdstedkommes Ulykker ved ukyndige og uforsigtige Personers Omgang med Krudt. Men Krudt er jo undtaget, saa det vil Lovforslaget ikke ramme. Det rammer altsaa kun Omgangen med Dynamit og de andre nævnte Sager, og naar der ikke ved uforsigtig Omgang er sket nogen Ulykke derved, ligger det jo i, at det er kun i enkelte Tilfælde, at disse stærke Sprængstoffer bruges. Det er ikke i almindeligt Brug, ja, Dynamit staar vel endogsaa for de fleste som noget saa farefuldt, at man næppe er tilbøjelig til at røre ved en Dynamitpatron. Af Hensyn til disse Ulykker, som kunne være foregaaede her hjemme, er der dog vist næppe tilstrækkelig Grund til at træffe saadanne indskrænkende Lovbestemmelser, som her foreslaas. Noget andet er, om der skulde være internationale Grunde, der tale derfor. Lovforslagets Motiver hentyde noget dertil, idet man siger, at det kan befrygtes, at den ukontrollerede Forhandling her i Landet aabner Afgang til i forbyrderiske Tilfælde at forsyne sig med disse Stoffer for Personer, der i deres Hjemland ere udelukkede fra at tilforhandle sig saadanne. Dette peger jo hen paa Personer, som ikke tilhøre vort eget Land, og man maa jo da næsten antage, at den højtærede Minister ligesom har en Opfordring fra Udlandet til at fremkomme med saadanne Lovbestemmelser her. Derjom saa er, vilde det jo forandre Stillingen noget lige over for Lovforslaget; derjom der fra andre Magters Side stilles

Krav her til os om en nøjere Kontrol med den Slags Stoffer, som nu bruges saa stærkt i forbyrderiske Tilfælde med andre Steder, navnlig i Frankrig og Belgien, vilde det vistnok være at tage under alvorlig Overvejelse, om ikke man burde imødetomme en saadan Henstilling fra Udlandets Side. Det skal jeg lade staa hen. Maaske den ærede Justitsminister vil være i Stand til at oplyse det. Som Lovforslaget blev forelagt af Ministeren, indeholdt det en Paragraf hvor det forbeholdes ham ved Anordning at udvide Lovforslagets Bestemmelser til andre stærkt eksploderende Stoffer end dem, han har nævnt. Denne Bestemmelse er for saa vidt bleven overflødig ved Landstingets Affattelse, idet den omfatter alle eksploderende Stoffer med Undtagelse af almindeligt Krudt. Men selv om man kom tilbage til Ministerens Affattelse, vilde jeg dog sige, at jeg vilde være ikke saa lidt betænkelig ved at give Ministeren denne Bemyndigelse til at udvide Lovforslagets Rammer. Det er noget, man efter min Mening saa vidt muligt bør undgå. Man bør give Lovforslaget sin Begrænsning og saa vidt muligt undgaa at give Bemyndigelse til at udvide Lovforslagets Rammer.

Lovforslaget i det hele taget vil jo være en Begrænsning af Friheden med Hensyn til Forhandling af de nævnte Stoffer, og der er ikke tilstrækkelig Grund dertil. Jeg tror, man skal være varsom paa dette som paa alle andre Omraader, med enhver Indskrænkning i den bestaaende Frihed. Jeg er heller ikke uden Frygt for, at derjom man indskrænker Tilvirkningen og Forhandlingen til de Personer, som Ministeren vil give Tilladelsen, det da kan blive en Begunstigelse for dem, som kan komme til at gaa ud over Forbrugeren; det er ogsaa et Hensyn, man maa tage, at Forbrugeren i visse forskellige Tilfælde kan saa disse Stoffer saa billig som muligt, uden at bringe andre større Fordel derved. Jeg er tilbøjelig til at se den Begrænsning, hvorved Tilvirkningen og Forhandlingen er afhængig af Ministerens Tilladelse, som en Beskyttelse, der kommer visse Personer til gode, som maaske kunne have stor Fordel af, at de ere

Rettelser.

Sp. 1857, Rtn. 26 f. o.: „indbragt et Lovforslag“, læs: „gennemført en Lov“.

— 1858, Rtn. 25 f. o.: „at“, læs: „af“.